Z blata do kaluže (#42)

Príspevok pridal Pekm
Streda, 13 február 2008

Po noci v zime sa skupinka prebúdza do rovnakého poèasia aj na druhý deò. Vietor fuèí obrovskou rýchlos•ou a unáša sneh z povrchu. Neni vidie• ani na 10 metrov a lietajúci sneh a ¾ad pichá dobrodruhov na tvári a všade tam, kde nemajú na tele nejakú ochranu. Iba Bushido vyzerá ako by mu zima nevadila a iba v tenkých háboch sa brodí vysokým snehom.

To na neho zoslal kúzlo Marduk, ktorý tak ako pri každom kúzlení musel odpi• dúšok rumu. Keïže poèasie znaène komplikuje postupovanie dobrodruhov vo vysokom snehu, rýchlom vetre a hustom snežení, dohodnú sa, že pri prvej dedinke zastavia a poèkajú pokia¾ sa aspoò tá najväèšia fujavica neuk¾udní. Zhruba po pol dni cesty zrazu natrafia na malinkú dedinku High moon. Bushido zastaví prvého obèana a pýta sa: „Halóoo kde sme? Od Haimburgu je to kúsok?“. Obèan na neho z výrazom nepochopenia otázke pozrie a odpovie: „Neviem o akom Haimburgu hovoríte ale toto je dedinka High moon. Dá sa tu skry• pred neduhmi poèasia. Tam v hostinci vás prichýlia.“ Skupinka naradostene vchádza do hostinca a dohodne sa, že pokia¾ neskonèí takéto zlé poèasie nejdú ïalej. Èakajú deò, dva, tri a keï sa to opakuje už ôsmy deò Baron nervózne prehlási: „To akože dokedy sa bude sypa• to biele svinstvo?“ Na desiaty deò sa zrazu otvoria dvere na hostinci a dnu vbehnú asi štyria chlapi, ktorí nesú telo. „Rýchlo, rýchlo, vodu a teplé pokrývky. Našli sme ho v priesmyku a nevyzerá dobre. Musel tam leža• už pár hodín.“ hovoria chlapi a snažia sa z¾ahka trie• zmrznuté konèatiny. Skupinke to nedá a tak sa idú na záchranárske práce pozrie• trošku bližšie. Marduk dokonca uvažuje aj nad tým, že by mohol pomôc• v prípade potreby nejakým kúzlom. Keï prídu a naklonia sa k telu zrazu všetci naraz skríknu: „Veï je to Kriss!! Rýchlo, rýchlo zachráòte ho!“ Jeho biele zamrznuté oboèie, chlpy v nose a v uchu sú zamrznuté a na vlasoch sa mu vytvorili cencúle. Po pol hodine sa však pohne a to všetci pokladajú za dobré znamenie. Po hodine je ako tak rozmrazený ale stále ve¾mi unavený. Všetci sa uložia k spánku a Marduk sa modlí k Pelorovi, aby už koneène prešla táto snehová búrka.

Na jedenásty deò sa skupinka zobudí do príjemného rána. Zubaté slnko vykukuje spoza hôr a aj keï ani zïaleka nie je teplo, snehová búrka je fuè. Rozhodnú sa teda èím skôr pokraèova• v ceste. A tak sa vyberú cestièkou, ktorú je už ve¾mi slabo vidie•, priamo cez les. Kráèajú pomaly, nako¾ko za daných podmienok sú celkom radi, že ešte kráèajú. Veèer dorazí skupinka na miesto, kde by sa dali rozloži• stany a urobi• veèera. Baron zrazu zis•uje, že mu už nie je až tak teplo aj keï má výbavu do zimy. Keï vidí ako majú všetci rozložené stany, prepadne ho pocit, že by asi tiež rád prespal niekde v závetrí. A tak sa vyberie k Janettinmu stanu a poprosí ju aby ho zobrala na noc do stanu. „Neboj sa, budem slušný a ani sa •a nedotknem. Budem otoèený chrbtom k tebe aby si sa nebála. Všetko v najväèšej poèestnosti.“ Prehovára ju Baron. Janette sa u¾útostilo chudáka Barona a tak súhlasila s podmienkou, že v prípade potreby ju Baron ochráni v boji. A tak spia chrbtom k sebe pritisnutý Baron a Janette, v druhom stale sa nadvihujúcom stane Marduk s Bushidom (stan sa samozrejme nadvihuje pre Mardukovu neustálu potrebu zohrieva• sa dúškami rumu) a v poslednom stane Kriss. Po chladnej noci sa skupinka zobudí do pekného rána a vydajú sa na cestu k jaskyni, v ktorej by mal sídli• èarodej. Ráno sa Baron snaží vyvola• u Krissa žiarlivos•, nako¾ko vidí zrejmú vec a to, že Kriss ide po Janette ako po údenom. „Janette, bola si skvelá, takú krásnu noc som už dlho nezažil.“ Prehovoril Baron a pozrel na Krissa. Janette len udivene pozrela na Barona a nechápala jeho poznámke, keïže si bola istá, že sa v noci niè nestalo. Kriss zazrel na Barona a precedil medzi zubami : „No poèkaj, to si vypiješ.“ „Èo? Poèul som nieèo o pití?“ Pridáva sa do debaty aj Marduk. „Radšej niè, poïme už.“ Reaguje podráždený Kriss. Zhruba po pol dni putovania sa vynoria z lesa a pred sebou vidia ve¾kú ¾adovú pláò, ktorá vyzerá ako zamrznuté jazero. „Niè sa nedá robi•, budeme musie• cez toto jazero prejs•.“ Konštatuje Bushido. A tak sa skupinka spolu s obchodníkom pustí smerom k jazeru. Zrazu sa pod Bushidom ozve zvuk práskajúcej ¾adovej hmoty a do vzduchu vytryskne gejzír pary. Èas• snehu a ¾adu na ktorom stáli Bushido, Agrathar a Kriss sa preborila do zeme a všetci traja padli zhruba dva metre do jamy. V jame zbadajú príšeru, ktorá sa podobá na ve¾mi zväèšenú stonožku a ktorá z chrbta chàli gejzír pary a ohòa. Marduk nelení a ako prvý sa púš•a do príšery pomocou Pelorovej sily. Baron zreve: „Zachráòte Agrathara! Chráòte ho a dávajte na neho pozor.“ Vzápätí sa ale vrhne po príšere a neobyèajnou silou útoku zasadí ranu tak silnú, že príšera tento nápor nevydrží a zosunie sa màtva k zemy. Agrathar, ktorý bol vpredu a nestihol ani vystreli• zo svojej kuše, je ve¾mi rád, že prežil a dokonca v tomto boji nebol ani zasiahnutý.

A tak z neho z to¾kej radosti vylezie veta, ktorú asi ani jeden z dobrodruhov nechcel poèu•. „Musím sa vám s nieèím prizna•. Keïže ste mi zachránili život, poviem vám celú pravdu. Nie neklamal som, ale nepovedal som vám všetky mne dostupné informácie.“ Skupina po tejto vete zalapá po dychu a chystá sa minimálne reèami vyrúti• na Agrathara. „Aké informácie, akú zamlèanú pravdu?? Veï si bol v zóne pravdy!!“ èertí sa Marduk. „Viete, ono je to tak, že naozaj idem k tomu èarodejovi, ale nie z dôvodu pomoci, ale z dôvodu záchrany mojej ženy. Èarodej uniesol a drží moju ženu a ja som bol tak zúfalý, že ma nenapadlo niè iné ako zavola• na toto dobrodružstvo skupinu dobre vycvièených dobrodruhov. Vedel som, že nie je jednoduché dosta• ju z rúk èarodeja a samému by sa mi to nikdy nepodarilo. Svoje peniaze dostanete ak mi zachránite ženu a zabijete mága.“ Po týchto vetách nastane v družine ticho. „Poèkaj chví¾u. Tieto informácie sú pre nás

príliš závažné aby sme pokraèovali hneï v ceste ïalej. Poradíme sa, èo ïalej a informáciu ti odovzdáme hneï po skonèení našej porady.“ Prehovorí Bushido a obráti sa na skupinu. Všetci sú príliš prekvapení aby vedeli hneï poveda•, èi pôjdu ïalej alebo nie. Ale Marduk ako správny muž èinu chce ís• pomôc•. Bushido sa k nemu hneï pridáva. Baron a Kriss sú na pochybách ale tu zaúraduje Janette a oboch presvedèí mäkkým slovom a nádherným úsmevom, ktorý odhalí jej biele zuby vykukujúce zpoza plných pier. Obaja hneï pod¾ahnú šarmu vyspelej mladej ženy a tak sa Bushido vráti k Agratharovi aby mu oznámil, že pôjdu zabi• èarodeja a vyslobodi• jeho ženu. Ten je nadšený z prístupu skupiny a s¾úbi, že ju zavedie až priamo vchodu jaskyne, v ktorej by mal zlý èarodej prebýva•. A tak sa skupina poberie cestou cez zamrznuté jazero. Na konci je kopec, pod ktorým by sa mala nachádza• jaskyòa. Celá oblas• je zahalená parou, ktorá stúpa z termálnych vôd v podzemí. „Do jaskyne sa dá dosta• len jednou cestou. Vstup je zo zadu kopca. Treba si ale da• pozor. Za kopcom je jazero a ako stúpa para vytvára sa ¾ad. Na niektorých miestach hrubý a na niektorých príliš tenký. Nestúpajte teda mimo cesty a pozor na šmyknutie sa.“ Hovorí skúsene Agrathar. Je vidie•, že touto cestou už nieko¾ko krát išiel a nie je pre neho cudzia.

Pred vstupom do hustej hmly navrhne Kriss, že pôjde na prieskum okolia. Na poèudovanie skupiny sa vybral dopredu úplne tichým nenápadným krokom a pevnou elfskou stabilitou na klzkom povrchu. V tom pred sebou zaèul škriekanie a smiech. Keïže bolo všetko zahalené hmlou pobral sa spä• aby skupine oznámil èo poèul. Kvôli hlme však nevidel niè. „Poïme, vyrazme tam a možno sa nám tie tvory podarí aj prekvapi•.“ Navrhne Bushido. A tak sa opatrným ale rýchlym krokom presúva celá skupinka ku vchodu do jaskyne. Asi váha brnenia spôsobí, že sa však Baron a Marduk zošmyknú a stupia na krehký ¾ad ved¾a cestièky. Ten sa pod nimi zaraz prelomí a obaja padajú do ¾adovej vody. Majú š•astie, že pohotové reflexy Bushida a Janette zaúèinkujú a obaja ich pohotovo chytia skôr ako zmiznú pod hladinou vody. Keï sa dostanú na breh uvedomia si, že by pre nich pobyt v ¾adovej vode po pár minútach znamenal smr•. Keï sa nakoniec dostanú k vchodu jaskyne vidia pred sebou zopár malých škriekajúcich a dobre sa zabávajúcich tvorov s krídlami. „Hahaha, majú nieèo lesklé. Ak zaplatia, nepovieme pánovi. Sme strážcovia, hlásime narušite¾ov. Zapla•te 50 zlatých a nepovieme pánovi.“ Po krátkom dohováraní èi je lepšie zaplati• alebo ich rovno zabi•, nakoniec Marduk prispeje 50 zlatých a s pocitom neprezradenia skupiny sa vydávajú do jaskyne. Malé príšerky medzitým aj so zlatom odlietajú a celkom sa z neho tešia. Skupina sa ocitne v dlhej chodbe, v ktorej je vidie• v dia¾ke svetlo. Janette sa snaží pomaly prikráda• v chodbe ale zrazu sa z druhej strany chodby ozve hlas: „Poïte ïalej. Budete tak ako ostatný mojou potravou. Už mi pomaly dochádza.“ Po týchto slovách sa v sekunde rozbieha Bushido a Marduk sa snaží zakúzli•. Janette, Baron a Kriss sa snažia dosta• èo najskôr k hlasu na konci chodby. Potom ako vybehnú z chodby naskytne sa im poh¾ad na èarodeja, ktorý luskol prstami a z boèných chodieb vybiehajú ¾adové hadovité príšery. Marduk v zápale duchaplnosti spravil asi najlepšie ako mohol keï na èarodeja zakúzlil kúzlo ticho a podarilo sa mu umlèa• èarodeja. Nastáva ne¾útostný boj. Každý bojuje èo mu sily staèia a tak za pár minút slabého odporu príšer sa na zemi vá¾ajú dve màtve telá príšer. Poèas boja si ale nikto nevšimol, že èarodej zmizol.

Nikto nevedel kam ale aj tak sa všetci dohodli, že treba preh¾ada• celú jaskyòu a aspoò nájs• Agratharovu ženu. V jaskyni je ve¾mi chladno a chodbami sa nesie smrad stuchliny a hniloby. Baron, ktorý ide prvý požiada Marduka: „Nemôžeš mi pomôc• a nejako spravi• aby som nešiel po tme?“ Marduk nezaváha a na Baronove kuèery vykúzli svetlo a tak ide Baron ako pochodeò prvý a je jasné, že pokia¾ budú v jaskyni ešte nejaké príšery, budú už z dia¾ky vedie•, že sa niekto blíži. Po preskúm chodby z ktorej sa vyrútili príšery vojde skupinka do miestnosti, kde sú v ¾ade zmrazené nejaké postavy. Baronovi to nedá a vytiahne si svoju ruène robenú sekerku s emblémom a zaène postavy vysekáva• z ¾adu. Všetky sú už màtve a tak postupne vypadávajú elf, trpazlík a èlovek. Všetci sú už ale màtvy. Tak sa skupina poberie preh¾adáva• dalšie chodby tejto spletitej jaskyne. Po vstupe do ïalšej chodby sa zrazu na niè netušiacich hrdinov zosype obrovská ¾adová gu¾a a zasiahne Krissa, Janette a Barona. „Pomóóóóc pasca!“ zreval Kriss a Janette už vedela èo má robi•. Poriadne sa porozhliadla a v stene našla malú páèku. Postavila sa k nej a zaèala pascu demontova•. Kriss s Baronom sa báli, že „šikovnos•“ Janette spustí ïalšiu ¾adovú gu¾u, ale opak bol pravdou. Janette dokázala pascu tak bravúrne zneškodni•, že pasca bola aj pre budúcnos• nepoužite¾ná. Dôkazom toho boli polámané mechanizmy a pružinky trèiace z pasce až na zem. Skupinka sa pobrala cestou ïalej až vošli do miestnosti z trofejami. Tu sa všetci trošku zdržali a kochali sa poh¾admi na krásnu zbierku trofejí a mohutné stoly v miestnosti. Za òou bola ešte jedna miestnos•, v ktorej boli znovu zaliate a zamrznuté telá. Baron chvi¾ku rozmýš¾al èi vôbec má význam vysekáva• màtve telá z ¾adu ale nakoniec sa rozhodol, že ich predsa len oslobodí. Na jeho ve¾ké prekvapenie však z prvého výkladu vypadla žena, ktorá javila známky života. Tak sa k nej Marduk vrhol a skúsil jej vylieèi• èo najviac zranení. To sa mu podarilo a pod¾a poh¾adu Agrathara bola zachránenou jeho žena. Vrhli sa k sebe do náruèia a plakali od š•astia. Baron sa tomuto emocionálnemu výjavu radšej nevenoval a zaèal seka• aj zvyšné telá. Na jeho prekvapenie sa však v ostatných výkladoch nenachádzali živý tvorovia ale iba zamrznutý nemàtvy. Tých radšej po dohode necha zamrznutých a vydali sa preskúma• ïalšie miestnosti.

Za sálou s trofejami objavili ešte jednu miestnos•. Vyzerala ako kúpe¾òa so spálòou. V miestnosti bolo príjemne teplo a v rohu bol stredne ve¾ký kruh v ktorom bola voda. Na poèudovanie voda nebola ¾adová ale termálna. Po stenách vyseli obrázky z mladosti èarodeja a na stole boli porozhadzované rôzne zápisky. Poste¾ spoèívala na rovnom kameni na ktorom boli poukladané hrubé deky. Barona zaujala hlavne voda, nako¾ko sa už par dní nekúpal. Keï skúsil do vody ponori• prst tvár sa mu skryvila prekvapením. Voda bola teplá a tak Baron poprosil Marduka aby mu pomohol z brnenia.

Chví¾u šmátral v batohu a po chví¾ke z neho na prekvapenie všetkých vytiahol mydlo. Skoèil do vody a doprial si lahodný a tep
kúpe¾. Ako vychádzal z „vane“ všimol si na stene malý obraz na ktorom bola postava, ktorá bola ove¾a väèšia ako èlovek a
mala obrovskú tlamu a dlhé paráty. Obraz bol zavesený medzi ostatnými výjavmi z detstva a tak sa mu celkovo nehodil
medzi ostatné. Upozornil na to aj zvyšok skupiny. Potom skupina prešla ïalšou dlhou chodbou na konci ktorej bol malý
priestor ledva pre jednu osobu a dlhý „komín“ hore. Bushido, ktorý išiel ako prvý pozrel do hora a v tom sa mu na hlavu prirútili
dve príšerky, ktoré vyzerali úplne rovnako ako tie èo strážili vchod do jaskyne. „Ja vám dám klama• nám. Že nepoviete
svojmu pánovi.... Ja to z vás vytlèiem!“ A ako s¾úbil tak aj spravil. Pár jeho rýchlych pästí staèilo k tomu aby sa obe màtve
príšerky zrútili k zemi. Bushidovi to ale nedalo a tak sa zaèal šplha• hore komínom. Na jeho ve¾ké prekvapenie videl po
vylezení až na samý koniec len okolie kopca a to sneh, ¾ad, zamrznuté jazero a zasnežený les. Zliezol dolu a všetci sa pobrali
do ïalšej chodby. Z tej ale bolo poèu• iné zvuky, ktoré ale nikomu niè nepripomínali. A tak sa skupina rozhodla vrazi• dnu.
Aké bolo však prekvapenie keï sa ocitli pred štyrmi ve¾kými snežnými mužmi o ktorých všetci hovorili ale nikto ich ešte nevidel.